

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Aprilie v. 1889

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 6 Aprilie st. v.

Eară trebuie să ne oprim la o cestiune, căreia nu i-am mai atribui nici o importanță, dacă diarele maghiare din Cluj nu i-ar lua gura plină totdeauna, de câte-ori li-se dă privilegiu de a scrie despre ea.

Este cestiunea „Kultur-egylet“-ului ardelenesc.

Publicul românesc cunoaște în deajuns atât împregiurările, între care s'a înființat această reuniune, cât și scopul ce s'a avut în vedere la înființarea ei.

E adevărat, că întemeietorii și conducătorii acestei reuniuni, după-ce s'au fost convinși despre răceala și resensul ce creatura lor a provocat mai ales la naționalitățile nemaghiare din Ardeal, au început a se spăria și ei și s'au vădit siliți a-i tăgădui adevăratul scop și a o prezenta lumii drept o societate pentru cultivarea prin sine a poporului maghiar.

Dar' nimenea nu le-a mai putut da credemint. Ei au mers înainte și întreaga societate a acestei reuniuni, dela urzirea ei până în zilele de față, a format un șir de dovezi, că scopul ei nu este altul, decât maghiarisarea naționalităților nemaghiare, admitând, se înțelege, că și acest scop, dealtmintreale nepermis, este numai o mască pentru un scop ascuns, poate mai primejdios decât acesta.

Și acest scop indicat decătră întemeietorii reuniunii și expus indirect chiar și în statutele ei, este o curată utopie.

Cine va mai crede astăzi, că bunăoară o mână de Maghiari din Ardeal, având chiar și puterea statului pe partea lor, ar pute să asimileze pe Români și pe Sași, care formează majoritatea locuitorilor acestei țări?

Și dacă opintirile de felul acesta invoalvă vre-o primejdie, aceasta consistă mai ales în învrăjbirea și mai mare ce pot ele produce între Maghiari și celelalte naționalități conlocuitoare.

Ear' aceasta cu atât mai virtos, cu cât organele de publicitate maghiare, de câte-ori se ocupă cu cestiunea aceasta, spun lucruri, care trebuie să revitalizeze pe ori-ce patriot adevărat.

Astfel reuniunea maghiară de cultură din Ardeal își va ține adunarea generală din estan în Gherla, — un loc altcum cam ominos, — și din incidentul acesta „Kolozsvar“, tocmai guvernamentalul „Kolozsvar“, se află îndemnat a scrie un articol, pe care îl termină cu cuvintele: „Țeara aceasta are să fie maghiară, și atunci steagul lui Emke are să ajungă în muzeul național ca o relictie sfântă, întocmai cum este și steagul lui Rákoczy. Dar' până atunci să-l falfăim fără întrerumpere“.

Se înțelege, că la o asemenea concludsiune trebuie să și ajungă ori-și-cine după nisce premise, precum sunt și cele din articolul diarului „Kolozsvar“.

Vorbind el anume de sfîntirea steagului, pe care femeile maghiare l-au dăruit „Kultur-egylet“-ului din Cluj, spune că acela se va sfînti în Gherla, în sinul unui neam imigrat, dar' cu deservire maghiar după limbă, sentimente și credință. Prin această scenă, — continuă articolul din cestiune, — prorocim viitorul. Așa să fie ai noștri toți locuitorii, care trăiesc în această patrie împreună cu noi, care stau sub aceleași legi, mănâncă aceeași pâine și merg în același moment. Maghiarul, pentru-că cu altul nu poate să fie, desnaționalisatul Maghiar, pentru-că aceasta i-e soarta sfântă după sânge; nemaghiarul, pentru-că trebuie (muszaj). Trebuie după logica omească, după onestitatea omească, după drept și după putere. . . Timp de o mie de ani am fost țeară feudală, suntem pe cale de a deveni o țeară națională.

Noi Români, care avem și noi aspirațiunile noastre naționale, scim mai ales să aprepăm aspirațiunile altor popoare și scim să le și stimăm, dacă acele sunt îndreptățite și totodată potrivite de a se pute și realiza.

Aiurările și umblările după utopii trebuie să le condamnăm chiar din punct de vedere patriotic, ivescă-se ele în sinul poporului nostru sau în al ori-cărui alt popor. Și ele sînt cu atât mai condamnabile, când prind rădăcini la acel popor, pe care soarta l'a pus să stăpânească o țeară poliglotă, cum este și regatul Sîlui Stefan.

Căci ar fi timpul suprem, ca să o recunoască odată concetățenii noștri maghiari și în special publiciștii lor, că Ungaria nu are să fie nici-odată un stat maghiar național, căta vreme există pe pământul ei Români, Croați, Sârbii, Slovaci și Sași, ear' acestia vor exista încă, cum au existat atâtea veacuri dearindul, și toate opintirile de a-i contopi în naționalitatea maghiară vor fi, precum au fost și până acum, numai nisce efortări zadarnice, care se potrivește a conturba liniștea cetățenilor acestei țări.

Și colegii noștri dela „Kolozsvar“ numai fapte patriotice nu sevrîșesc, când emit asemenea idei contrare atât caracterului statului, cât și însuși constituționalismului unguresc.

Ducă-se în mila Domnului la Gherla cu reuniunea lor de cultură, precum vom merge și noi la Făgăraș cu asociațiunea noastră pentru literatura română și cultura poporului român. Caută-și de treabă de cultivarea poporului maghiar, și dacă le place, și de cultivarea Armenilor din Gherla, dar' nu mai umble după utopii, căci acele nu pot produce decât amărăciune în cea mai mare parte a locuitorilor din această patrie.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 6 Aprilie st. v.

Moștenirea de tron în România.

Diarele din România publică textul scrisorii, pe care principele Ferdinand, moștenitorul tronului, a trimis-o senatului, în urma înscrierii sale în lista senatorilor. Iată scrisoarea:

„Domnule președinte! Am primit cu o viuă satisfacțiune scrisoarea D-Voastre, prin care mați înconșințat, că senatul român, în ședința dela 14 Martie curent, m'a înscris conform art. 76 al constituțiunii, ca moștenitor presumpțiv al coroanei, în lista membrilor acestui înalt corp.

„Îmi fac o plăcută datorie a răspunde la comunicarea D-Voastre că iau act cu o viuă mulțumire de hotărîrea luată de această adunare, la ale cărei lucrări voi fi fericit de a lua parte.

„În curînd mă voi reîntoarce în România, și astfel voi avea ocaziunea

de a vă exprima personal, atât D-Voastre, dle președinte, cât și tuturor dlor senatori. colegii mei, recunoștința și bucuria de care sînt cuprins pentru acest act, a cărui amintire va fi pururea scumpă inimii mele și care totodată îmi impune obligațiuni atât de mari cătră țeară, cătră regele, scumpul meu unchiu, și cătră regina, care mi-a dat totdeauna dovezi de adevărată afecțiune și pe care nu voi înceta a o privi și a o iubi ca pe o mamă.

„În așteptarea dîlei fericite de a mă găsi în mijlocul D-Voastre, fiți bine convins, dle președinte, că toate actele mele vor fi însuflețite de cea mai adîncă iubire cătră patria, pe care mă voi silii a o servi din toate puterile mele, luînd drept călăuză pilda marilor sei domni din trecut, inspirîndu-mă de frumoasele amintiri ce au lăsat și avînd neîncetat sub ochi nobilele exemple ale regelui Carol I. și ale reginei Elisabeta. Astfel sper a corăspunde încrederii și așteptărilor poporului român.

„Hotărîrea senatului mi-a fost cu atât mai plăcută, că a fost luată în ziua aniversării proclamării regatului, care încoronează independența țării, datorită sîngelui generos al acelei viteje armate, în rîndurile căreia sînt mîndru de a mă prenumăra.

„Vă rog, dle președinte, să primiți pentru V-Doastră și pentru toți membrii senatului, deodată cu călduroasele mele mulțumiri, și expresiunea sentimentelor mele de înaltă stimă.“

Președința consiliului ministrilor din România publică în „Monitorul Oficial“ următoarele:

„Spontanitatea, cu care numeroase adrese-telegrame, acoperite de semnăturile unui foarte mare număr de cetățeni, au salutat marele act al consolidării dinastiei Augustului nostru Suveran, prin regularea definitivă a succesiunii la tron, a pătruns de recunoștință inima regelui. Aceste manifestări din partea țării, care i-a încredințat destinele ei, sînt mult scumpe Maiestății Sale. Ele sînt o garanție nouă pentru viitorul României. Încrederea reciprocă între popor și rege va face țaria patriei.

„Cu deosebire simțitori la aceste dovezi de un simpatie devotament, care pune în evidență odată mai mult lealitatea, înțelepciunea poporului român și virtuțile sale civice, care sînt la înălțimea vitejiei sale războinice, Maiestățile Lor regele și regina au însărcinat pe d. ministru președinte al consiliului să exprime tuturor, din parte-Le mulțumirile cele mai vii.“

Situația în România.

În ședința dela 12 Aprilie n. a camerei române a adresat dl Tache Ionescu dlui prim-ministru Lascar Catargiu o interpelațiune relativă la politica externă a noului guvern. Această interpelațiune a dat privilegiu la o prea interesantă discuțiune, interesantă mai mult din punctul de vedere al situației interne, decât al politicii externe a regatului vecin românesc.

Credem a face pe vocea cetitorilor noștri, reproducînd din această discuțiune următoarele cuvîntări:

I.

DI T. Ionescu: Dlor deputați, după multe experiențe făcute la noi în țeară cu declarările unora din oamenii noștri politici,

domol și dulce: „Lasă, fata mea, plînsul, căci rugăciunile tale bune au fost la D-gea și el le-a auzit, și mă trimite pe mine, ca să te scap de sub puterea ursitei; mîne în dîr de di, când va veni împăratul, ca să porniți la biserică, tu se-ți dîci, că nu te vei cununa cu el până nu-ți va face haina cu câmpii și floare, ear' în a doua di se-ți dîci se-ți faci haina cu munții și văile, și în a treia di haina cu cerul și cu stelele.

Și dîcînd aceste, sf. maică Vineri scoase o găoace de nucă, un pieptan, o perie, o oglindă și doi ghiociei, și dîndu-le dîse: „Cînd hainele vor fi gata, se le bagi în găoacea de nucă, și pe la cîntatul cocoșilor, fără jale și fără dor, se fugi spre apusul soarelui, ear' cînd vei vedea, că tatăl tîu o se te mai ajungă, aruncă pieptenul, și se va face îndrîrîl tîu o pădure deasă; și dacă o va străbate, să arunci peria, atunci va răsări înaintea lui o pădure mai deasă decât perii capului și îi va opri mersul; de va pătrunde și prin pădurea aceasta, tu aruncă oglinda, și lacul ce se va întinde între tine și între el nu-l va pute trece nici pe puncte, nici pe luntre, și atunci vei fi scăpată de puterea ursitei. Ear' cînd vei fi strătorată și vei dori ceva, uită-te la ghiociei, și toate gândurile tale vor fi împlinite.“

Și cum dîse aceste, se făcu nevedută.

Va urma.)

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Lisandra.

Era vestit împăratul Alb, dar' faima cumînției, bunătații și frumseții împărătesei sale străbătuse preste hotarele țării până la marginea pământului și lumea vorbea de dînsa ca de o minune.

Însă mai iute decât vestea înțelepciunii și hărniciei împărătesei se lăpse scirea, că ea a trecut din viață la cele vecinice.

Jalea cuprinsese toată țeara, amară tînguire și lacrimi în palatul împărătesc, căci mare era durerea ce simțea împăratul și toată curtea lui. Se jeluia țeara, că nu mai era cine să-i aline suferințele și să-i primească jalbele; se văieta orașul întreg, că își perduse sprișioana, se tînguiau sfetnicii, că nu mai aveau pe aceea, care le dăduse înțelepte povești, și plîngea împăratul, de gîndeai, că trebuie să leșine, căci nu mai era cine să-i alunge grijile, să-i îmbucure sufletul, și nu mai avea cu cine să-i împartă durerile și bucuriile.

Puțin veac trăise cu ea, dar' cu cât traiul le-a fost mai scurt, cu atât îi era durerea mai mare. Și pasă-mi-te, cum se nu plîngă, cînd traiul le-a fost dulce, mai dulce decât fagurele de miere, ear' împărăteasa a lăsat cu limbă de moarte, că el se nu-și iee de nevastă decât pe aceea, la care se va nimeri pantoful lucrat de ea, ear' dacă se va însura cu alta, se-i fie traiul

amar ca firea, se-i fie sufletul în veci nedodichnit, și cuprins de durere, să se svircolească ca pasărea în gura șerpelui, precum nici țîrina ei nu se odichnesce, nici sufletul ei pace nu gustă.

Nici prin gînd nu i-ar fi venit împăratului să se însoare, dar' sfetnicii mereu îl îndemnară, căci îl vedeau topindu-se pe piciorare și din di în di mai perit la față și mai sleit de puteri.

Însă nici ruga, nici povața sfetnicilor nu l'au îndemnat, ci gîndul, că fetița lui va rămîne singură în lume, fără învățătură și fără ocrotire, îl făcu să plece la pețițe.

Ear' la pețițe îl însoțiră cei mai bătrîni dintre sfetnici, se-i fie ca martori, căci împăratul ținea mult la vorbele împărătesei lăsate cu limbă de moarte și nu asculta de cuvinte violente și meșugite, nici nu cădea în ispită pottelor trupului.

Și boeri, și jupănese, și coconi, și cocoțițe, și orășeni, săteni, și toți căpi vîdura pantoful se mirară și se uimiră de măiestria țesăturii, de înșiratul mărgelilor și de minunația lucrului, căci pantoful era croit și făcut par'că pentru dîne și nu pentru picior de fată pămînteană.

Dar' înzadar colindară prin tot largul împărăției, cercetînd toate orașele și umblînd prin toate satele, înzadar străbătura întinsul șesurilor și înzadar pătrunseră prin creerii munților, căci la câte fete și neveste cercară pantoful, nu putură face să li-se potrivească,

nici prin tăiatul degetelor și nici prin cioplitul călcăielor, ca-și-cum ar fi fost făcut și fermecat a nu se potrivi la nici una.

Și lungă vreme au petrecut ei în ceretări, ear' cînd se întoarseră acasă, în bucurie li-se schimbă tot amarul și năcazul, căci auziră urechile lor, vîdura ochii lor și mai nu le venia la socoteală să creadă. Se făcuse adevărat fata mare și frumoasă încît nu avea părechie; era cuminte și harnică, ear' la suflet bună și la fire domoală; vorbele îi erau dulci și sfaturile înțelepte, pasă-mi-te, a moștenit darurile împărătesei și cu belșug erau intrupate în sufletul ei.

Dar' scurtă fu bucuria împăratului, căci sfetnicii di de di nu-i dădeau pace cu înșurătoarea. Vezi Doamne, împăratul Alb a fost viteaz în războaie, bun la inimă și cu durere cătră țeară; ear' la vorbe cumpînit și amîsurat la fapte; ear' sfetnicii se temeau să nu peară împăratul și cărma țării să rămîna fără cap deschis la minte și iscusit la treburi.

Dacă vîdura și vîdura, că în toată împărăția di de di nu-i dădeau pace cu înșurătoarea, dîcîndu-i să se închine glasului țării, se nu lase încercarea, căci Dumneșu poate așa le-a rînduit și așa le va fi fost scris.

Apoi cercă pantoful, și minunea minunilor, i-se potrivea ca-și-cînd pe piciorul ei ar fi fost croit. Sfetnicii, mulțumiți de isprava lor, se duseră fiecare pe acasă și lășiră vestea, că împăratul i-a găsit nevastă chiar pe fata lui, căci ei i-s'a potrivit pantoful.

Și se ciudl obștia de așa soire și mulți dădeau din cap dîcînd, că lucrul nu e curat și n'are să iese bine, dar' așa lăsase împărăteasa cu limbă de moarte.

Cu inima strînsă și cu înghietul în suflet, împăratul Alb nu-și mai simția vieța, și cînd nu-l vedea nimenea și în lungul nopților se pornia pe plîns, încît se tînguiau de mila lui:

Codrii toți cu frunzele,
Dealurile, văile,
Isvorul cu apele.

Ear' Lisandra desnădădîuită, se închise și ea în casă și nu se prindea nici somn de ochii ei, nici mîncare de buzele ei, și negre îi erau dîlele și acru sufletul, dar' căută mîngăiere în rugăciuni la sfintele icoane; și cu cât se ruga mai mult, cu atât mai multă alinare și tărie simția în suflet, se se închine țării, ascultînd de vorbele mamei sale, și se se aducă jertfă obștescului bine, supunîndu-se la ceea-ce îi era rînduit.

Trei zile și trei nopți necurmat s'a rugat ea, încît glasul îi perise, lacrimile îi seacă și genunchii îi înțepeniră, ear' în noaptea a patra, cînd puterile i-se sleiră, se ivi înaintea ei o babă bătrînă ca lumea și îi dîse cu glasul

când sunt în opoziție, și cu acele lor când vin la guvern, a interpela guvernul Maieștii Sale asupra politicii externe are aerul unei opere de naiv. Și în adevăr, nu am nici un minut îndoaie, că dl prim-ministru va declara angajă, cercând, cum se dă, să scape prin tăgătuire, că e hotărât a face o politică națională întocmai ca generalul Boulanger, care când i-se cere un program guvernamental în Franța, spune: „Voi face guvernământ național”. Nu mă îndoaie deasemenea, că strins mai deaproape de unele cestiuni, dl ministru va declara, că politica cabinetului precedent era politică națională, că d-sa va urma tot politică națională. Nu aceasta dar' e scopul interpelării mele; ea are o altă țintă. Cred că a venit timpul, ca în această țară să poarte fiecare răspunderea angajamentelor ce ia; să cadă toate mascele și tot felul de masce; cred că nu e bine, ca să se bucuie cineva de două feluri de avantagii, de avantajul puterii, unde aplică ideile pe care le-a combătut în opoziție, și de avantajul unei popularități nesănătoase, dobândită criticând idei, pe care e convins, că o să le adopteze, când va veni la putere. Ca să lămurim cestiunea, să ne întrebăm, care a fost până aici politica din afară a acestei țări, să vedem, ce au spus asupra acestei cestiuni diferiții oameni politici, care compun cabinetul actual, să vedem, cu cine era mai alături dl prim-ministru gata să compună cabinetul și ce gândiau aceia în privința politicii noastre externe; să vedem, cu cine a compus aici d-sa cabinetul și ce gândesc aceștia în privința acestei politici, și să ne întrebăm pe urmă dacă are sau nu dl prim-ministru vre-o idee hotărâtă în această cestiune și care este acea idee?

Dlor deputați, este firesc, ca până la proclamarea independenței să nu fi putut fi vorba în această țară de un program limpede de politică externă.

Cei mai mulți din oamenii noștri de stat aveau teamă profundă de a nu rumpe prea de timpuriu legăturile ce ne uniau cu suveranitatea otomană, și de aceea bună-oară programul dela Mazar-pașa între altele susținea menținerea sfântă a legăturilor internaționale, care asigurau acestei țări neutralitatea și pozițiunea sa europeană.

Dela independență însă s'au produs două curente diametral opuse, și ar fi cineva necușor, cu voință sau fără voință, de tot ce s'a discutat, de tot ce a fost obiectul de căpetenie al luptelor noastre politice, dacă ar tăgădui aceste două curente. Era un curent care întemeindu-se pe suvenirul unui trecut, când eram prea slabi, temându-se de amenințări, care li-se păreau fără replică, convingi, că rolul nostru era de a fi mai mult smeriți decât cu fruntea în sus, urau noului regat român o politică de tergiversare, o politică de a aștepta momentul din urmă pentru a pute hotărî linia noastră de purtare.

Erau însă alții, care aveau convingerea adâncă, că statul nostru are o menire așa de bine hotărâtă de întreaga lui istorie, că circumstanțele în ceea ce îl privește sunt așa de adânc desemnate, încât direcțiunea politicii sale externe nu poate fi alta, decât aceea, care își caută vecinici razimul în Occident, și acolo în Occident, unde îl poate găsi.

Iată dar' două politici lămurite, categorice și diametral opuse.

Din aceste două cea de a doua a fost adoptată de partidul liberal-național, atunci sub conducerea dlui I. Brătianu, imediat după proclamarea regatului.

Această politică a găsit și aderenți și protivnici.

Între aderenți era de exemplu: fostul ministru de externe; între protivnici nimeni nu poate tăgădui, că nu era grosul partidului conservator, pe atunci în opoziție. Nu am nevoie să recurg la documente așa vechi, ca să-mi dovedesc spusa; căci din fericire pentru noi, schimbările la față se fac cu atâta repeziune, încât cineva nu are decât să se uite cu o săptămână îndărăt, pentru a pute vedea, că cine gândea astăzi într'un fel, a gândit ieri într'alt fel și alături nici el nu scie cum.

S'a urmat, domnilor deputați, această politică fără șovăire în tot timpul celor din urmă ani ai guvernului domnului Ioan Brătianu.

Au fost atunci liberali atacați și atacați cu vehemență de unii, eram să fac o deosebire, eram să fie de unii din convingere, de alții din tactică politică, dar' fiindcă și numai pentru că suntem în parlament, voi dice, că toți au atacat din convingere, însă unii din convingerea care poate să treacă și dincolo de banca ministerială, alții din convingerea care se oprește la pragul acelei bănci, din convingerea intermitentă, care își rezervă de a reîncape îndată ce s'a depărtat de banca ministerială.

A căzut cabinetul Brătianu și a venit cabinetul dela Martie, acesta tot așa de limpede și tot așa de categoric, că cabinetul dlui I. Brătianu, a spus fără nici un fel de reticență, care era politica externă a statului

nostru. Cabinetul dela Martie spunea aceasta foarte simplu:

„Trebuie dar' să ne asociăm cu toți aceia, care au lucrat totdeauna pentru liniștea și pacea necesară prosperității și măririi poporului român. Aceasta e politica germană și în acest sens guvernul actual e pentru politica germană, pe care a recunoscut-o și dl Brătianu, cu un tact ce trebuie să aibă aprobare noastră, și n'am avut nici un motiv de a nu-i da, chiar fiind în opoziție, întreaga mea aprobare pentru o politică atât de conformă cu adevăratele interese ale țării.”

Dl I. Fetu: Cine dăce aceasta?

Dl Tache Ionescu: Aveți puțină răbdare, și veți vedea, că ce a spus dl Carp la Martie, a spus și la Noemvrie, fără ca nici unul din colegii d-sale să protesteze. . .

Dl I. Leca: De ce a stat la minister?

Dl Tache Ionescu: Amical și colegul meu dl I. Leca-mă întreabă, de ce a mai stat pe bancă? Apoi aceasta este prima stare pe bancă anormală?

Decât voi să se lămurească lucrurile odată pentru totdeauna, voesc să nu ne mai permitem să țipăm contra dinastiei, cătă vreme sîntem la ușa palatului, și îndată ce intrăm înăuntru să ne rupem spinarea cu ingenunchiarea, să nu ne mai permitem să combatem politica occidentală când sîntem în opoziție ca să avem aplauzele dela sala Joe și dela sala Orfeu, ear' la putere să facem altfel, să nu ne mai permitem să vorbim contra fortificațiilor când sîntem în opoziție, și apoi să le votăm, să nu mai vorbim pentru porturile france când sîntem în opoziție, și apoi să intrăm la minister cu aceia, care au fost în contra porturilor france. Aceste prea ușoare apostasii numai pot înlesni scandaloasele imperechieri, la care asistăm, între ființe divorțate de ieri de alături, precând soții abandonati suspina.

Am vădut politica guvernului dela Martie, să vedem și pe aceea a cabinetului din Noemvrie. Vorbim de politica externă expusă la Martie. Dl Carp dăce:

„Aceasta am dă-o și în aceasta nu este nimic schimbat de astă-primăvară până astăzi, și am firma convingere, că în această privință vom avea întreaga cameră cu noi și poate chiar pe dl Panu.”

Iată dar' politica cabinetului din Noemvrie în tot întregul său, căci încă odată, nici unul nu a protestat, și nici chiar ministrii, pe care îi visasem în special și care se mulțumiau doar' să-mi spună, că am scăpat trenul. Ce-este drept, sînt unii care nu-l scapă niciodată. În aceasta le recunosc superioritatea; mi-se mai spunea atunci, că nu scie decât două cărți de drept, și acele înfipite în sulita lui Marat. Dar' nu se spunea nimic de politica externă și nu se pomenia de vre-o divergență în sinul cabinetului asupra politicii externe.

Ear' față cu acest cabinet era dl Blaramberg, care făcea și d-sa o declarațiune asupra politicii noastre externe, o declarațiune foarte limpede și categorică și în care spunea, că este în contra unei asemenea politice, ba încă încheia discursul său cu această frasă:

„Mă uit însă pe aceste bănci, mă uit și pe acele (arată banca ministerială), caut vrăjmașul și nu-l găsesc; cu toate acestea el există, îl zăresc la oare-care depărtare, el însă nu este pe malurile Dâmboviței; nu scie chiar dacă e pe malurile Dunării, dar' este sigur pe malurile unui alt riu.”

Acum, dl, mă întreb: Ne-au spus raportorii, svonorile, jurnalele, că înainte de această combinațiune ministerială, care, cum dăceam, este un fel de căsătorie între doi proaspeți divorțați, se făcuse o altă combinațiune, aceea a dlui prim-ministru cu dl Blaramberg, și de sigur, că dl prim-ministru tractase cu dl Blaramberg cestiunea politicii externe.

Scie că dl Blaramberg nu i'a schimbat ideile, pentru că d-sa este unul dintre noi, care se schimbă mai puțin, și atunci mă întreb: Cum se poate, ca acum 48 de ore primul-ministru să fi fost de acord în politica externă cu dl Blaramberg, ear' acum să fie de acord cu cei trei miniștri din cabinetul dela Noemvrie, care au aprobat politica externă a cabinetului din Martie, care cabinet din Martie la rândul său a aprobat politica externă a dlui Brătianu și despre care se spunea, că dl Brătianu a condus-o cu un tact, care merită aprobarea tuturor?

Este, dl, aci de sigur o nedumerire, și această nedumerire aș vră să se explice.

Merg mai departe. Dl prim-ministru a fost prudent în declarațiunea d-sale, foarte prudent; căci d-sa, decând a intrat în cameră, numai într-o singură cestiune s'a angajat, în cestiunea porturilor france, pe care nu scie cum o să o ducă la capăt cu colegii d-sale, care au combătut acele porturi france. Față cu prudența dlui prim-ministru, care nu s'a angajat decât într-o cestiune, care s'a stins deja, sînt silit să caut în activitatea sa

politică anterioară, ca să găsec alte indicii, după care să-l judec.

Și iată ce găsesc:

„O politică pacinică și amicală către toate puterile, o atitudine neted nepărtinitoare și sincer neutră sînt singure folositele țării noastre. Am condamnat politica externă a guvernului trecut, când servilă, când provocatoare și nici-odată corectă.”

Aceste sînt cuvintele textuale ale manifestului d-sale din Septemvrie 1888.

Va să dăce politica dlui prim-ministru este de sigur o politică, care nu se asemănă cu aceea a dlui Brătianu, dl prim-ministru, cu toată autoritatea sa, cu tot trecutul său politic, o defaimă țării printr'un manifest și o denunță ca vătămătoare intereselor țării, ca o politică de condamnat.

Asadar', dacă politica dlui prim-ministru nu este aceea a dlui Brătianu și dacă politica dlui Carp era aceeași cu a dlui Brătianu și dacă politica dlui Lahovari, Manu și Vărescu este aceea a dlui Carp, atunci mă întreb, care este politica cabinetului? Să fie politica dlui Brătianu, pe care a condamnat-o prin manifest? Dacă da, atunci nu era mai bine să nu fi făcut acel manifest? Nu bănuiesc d-sa, că acel manifest va fi deșteptat multe iluzii în acei care l-au citit și care doriau schimbarea politicii noastre naționale? Este foarte nedrept, este chiar neale, ca să iee cineva ajutorul cuiva, pentru a se înălța undeva, fără să-i spună adevărat ce are de gând să facă când va fi înălțat. Dacă însă politica dlui prim-ministru nu este aceea a dlui Brătianu, atunci fie bun să ne spună, care este politica sa. Doi oameni numai am cunoscut, care i-au spus cu francheță politica lor, dl Brătianu și dl Carp. Deci să binevoiesc dl prim-ministru, ca să ne spună și d-sa, care este politica sa, dacă are vre-una. Și nu mă mulțumesc cu declarațiuni vage, ca politica patriotică, și nici cu banalul „vădend și făcend”, adică cu mărturisirea, că am venit la putere fără nici o politică trasă dinainte și cu hotărîrea să ved pe urmă ce am să fac.

Un om, care se pretinde om de stat, este dator să aibă o politică, este dator să scie dinainte, care e politica pe care o dictează interesele bine înțelese ale țării.

Și dl, lucrul acesta, linia generală a politicii externe, își are și aplicațiuni practice: chiar în timp de pace.

Iată un exemplu. Probabil ca dl prim-ministru, care trebuie să se preocupe de tot ce se petrece în Europa, nu poate să nu scie, că de câteva zile există un diferend între o mare putere străină și noi. Găsesc în „Le Nord”, ale cărei legături cu cancelaria rusească nu sînt un secret pentru nimenea, o plângere viună în contra guvernului dela Noemvrie, pentru că a expulsat nise iconari.

Iconarii aceia, dl, de care toți rîdeai, au făcut picioare, ei au fost descoperiți decătră cabinetul dela Noemvrie și expulsați ca nise miserabili agitatori. Ei bine, „Le Nord” se plînge pentru aceasta.

Și jurnalul rusec nu numai că debitează și cu această ocaziune tot felul de inexactități la adresa noastră, nu numai că ne tractează de frați slavi, nu numai că ne face injuria de a spune, că vîndarea prin satele noastre a portretelor țarului și ale familiei sale, a scenelor bătlilor muscălesci, sînt de natură a deștepta sentimentele noastre patriotice, nu numai că cutează a califica expulsațiunea iconarilor de operă nedemă, dar' după un obicei învechit, caută să deosebească guvernul de poporul român, afirmă că opinia publică desaproabă acțiunea guvernului și finesea prin a spune, că nădăduiesc, că guvernul român are să revină asupra acestor expulsați.

Ei bine, vă întreb: ce va face actualul guvern al Maieștii Sale? Dl prim-ministru va menține sau nu decretul de expulsați? Va continua cu expulsațiunea iconarilor și d-sa, sau va hotărî, că rîd a făcut guvernul trecut, acel guvern, din care trei miniștri care au iscalit expulsațiunile sînt și acum pe banca ministerială?

O altă cestiune practică, dl, se dăce, că vom avea în curînd fericirea să avem în București pe dl Zancoff. La Belgrad s'a făcut imposibil; căci s'a apucat să spună, că chiar vechia Sărbie ar fi de drept a Bulgariiei, și cu toată dragostea ce panslaviștii s'eri au avut pentru el, la o asemenea declarațiune n'a mai putut să meargă. Ei bine, acest dl Zancoff, faimosul Zancoff, se va stabili în București.

Întreb pe guvernul Maieștii Sale, care va fi atitudinea sa, când dl Zancoff de aci va încerca să trimită un manifest către poporul bulgar? (Murmure).

Dlor deputați, aud spunându-se, că nu putem să-l gonim. N'am cerut să-l gonim, am întrebat numai pe guvernul Maieștii Sale, dacă va permite lui Zancoff să lanseze un manifest din București; să turbure liniștea unei țări de două-ori prietenă?

În sfîrșit, dl, mă întreb un lucru, și cu aceasta închei întrebările ce fac dlui prim-

ministru, limpede și categoric să ne spună: urmează d-sa în total politica externă a guvernului trecut sau nu? Dacă nu, atunci ear' limpede și categoric să ne spună, care este politica d-sale; căci până nu ne va face o asemenea declarațiune, cum s'ar pute să avem încredere în dl?

Iată dl Blaramberg, care are o politică externă hotărâtă, diametral opusă celeia a cabinetului din Noemvrie.

Dl Blaramberg este în drept să creadă, că guvernul M. S. este hotărît să urmeze politica sa, decare-ce cu 24 ore mai înainte dl prim-ministru fusese de acord cu d-sa.

Colegii însă ai dlui prim-ministru, care s'au învoit cu politica externă a dlui Carp, a cabinetului din Noemvrie, eu, care adopt în totul politica externă a dlui Ioan Brătianu, prin urmare și a dlui Carp, ce să cred asupra politicii cabinetului actual?

Este dar' timpul să se lămurească lucrurile! Să cadă mascele!

Despre mine sînt sigur, că veți vota și fortificațiile, că veți renunța și la porturile france; că veți urma pe întregul politica externă pe care ați condamnat-o; că nu se va mai auzi nici de domeniile coroanei, nici de revisuirea constituției, nici de economi, nici de celelalte făgădueli; dar' dacă s'ar mai pute găsi cineva în țară ca se v'ă creadă, este timpul se v'ă explicați lămurit.

Venit-ați la putere ca să v'ă aplicați ideile d-voastre, sau ca să urmați politica pe care ați combătut-o? Și ori-care ar fi răspunsul d-voastre, tot v'ă veți slăbi; ori-cum veți răspunde, nu veți ave încrederea țării; căci vecinici v'a lipsit și v'ă va lipsi esențialul în lucrurile naționale: credința.

Iată, dl, dl, dl, de ce v'am întrebat. Este timpul, ca echivoacul să înceteze; să se scie, de este vorba de o simplă schimbare de persoane ca într'un cadru bine organizat, sau de o schimbare de politică?

Și când cineva își aduce aminte, că în 8 zile vre-o 16 miniștri, — cam atâți au fost, — s'au combinat în tot felul, încât memoria omenească nu mai poate pridi, o să-mi dați dreptate, când v'ă cer explicațiuni categorice. Dar' v'ă prevăd răspunsul: veți spune, că sînteți patrioți, că patriot a fost și guvernul trecut, că politica patriotică făceau dășii, politica patriotică veți face și d-voastre. Atunci, dl, va ieși la iveală un alt adevăr: că nici ieri, nici astăzi, nu ați avut și nu aveți nici o politică a d-voastre, și că prin urmare nici ieri, nici astăzi, nu meritați se v'ă suie unde v'ați suit. (Va urma).

CRONICĂ.

Cursuri pentru ofițeri de gloate. Ministerul de hovești a ordonat, ca în toate stațiunile și garnizoanele de hovești, pentru care se însușă cel puțin 10 indiviți, să se deschidă cursuri de ofițeri de gloate pe timpul dela 17 Iunie până la 7 Iulie n. a. c. Cererile de primire sînt a se adresa până la 1 Maiu n. a. c. la comanda districtuale de hovești respective.

Promoțiune. Facultatea juridică din Budapesta a promovat Sămbătă în 13 l. c. pe dl Nicolae Vecerde la gradul de doctor în drepturi.

De ale bisericii gr-cat. Clerul gr-cat. din protopopiatul Indolului ne-a trimis copia unei manifestațiuni adresate Excelenței Sale părintelui metropolit Ioan Vancea. Într-aceasta se exprimă în modul cel mai devotat omagiile de recunoștință față cu capul bisericii noastre unite și se resping cu cea mai perfectă indignațiune „săgețile” fînte de „paricidul” N. A. în Nrul 37 al „Tribunei” contra acestei biserici. Zeloșii preoți numesc toate aserțiunile autorului anonim „minciuni” și pe acesta îl numără între „fii fără de minte, care măiestri sînt a face rău, ear' a face bine nu pot.” Luăm notiță și despre aceasta, dar' acum destul să fie în tonul acesta, nu toamai potrivit cu blîndețea propovăduită de Mântuitorul lumii și întemeietorul bisericii creștine.

Alegere de medic. În Pauliș, cercul Rodnei, comitatul Aradului, se va alege la 30 Aprilie n. a. c. un medic comunal în locul dlui Dr. Aurel Halicu, care a fost ales la Lipova. Plata fixă anuală este de 1000 fl. v. a. Deslușiri mai detaliate se pot primi dela dl Dr. A. Halicu în Lipova.

Mortalitatea în Sibiu. În decursul săptămîinii dela 1 până la 7 Aprilie l. c. au murit în Sibiu 12 persoane, dintre care 2 de boale epidemice.

Sinucideri. În Alba-Iulia s'a împușcat corporalul Eczetes dela regimentul de inf. Nr. 62, de supărare că n'a fost înaintat la rangul de „Führer”. Chiar în noaptea sinuciderii, Eczetes era corporal de inspecțiune; în cartea de raport a scris el însuși: „Astă-noapte s'a sinucis corporalul Eczetes, împușcându-se. Iscalit: Eczetes”. — În Brașov s'a sinucis cărmărarul Criștiand Polzer, ear' în Bistrița s'a sinucis Eduard de Schanckebank, un tîner dintr-o familie nobilă.

„Maghiarofob”. Sab acest titlu cetim în „Nemzet”, că Andreiu Halasa, avocat în T. St. Martin, în prezența unui public mai mare a cerut dela cassierul dela gară bilet în limba slovacă. Cassierul a dă, că se vor-

bească cu el ungurește. La aceste Halasa s'a infuriat și a început a injura. Casul a venit înaintea tribunalului și dăle aceste Curia a hotărît definitiv, condemnând pe avocatul slovac la o amendă în bani de 300 fl. În „Nemzet” nu aflăm nici felul delictului, nici motivele sentenței.

Furtună. Ieri după ameași ne-a ceretat prima furtună în primăvara aceasta. Vîntul a bătut puternic, ploaia a fost deasă. Fulgerele au fost foarte puține. Pe munții din apropiere a nins în vremea cît a plouat pe la șes. Urmarea acestei zăpezi este scoborirea temperaturii. Termometrul arăta aji-diminează pe la oarele 6, — cum se vede din buletinul nostru meteorologic, — abia 1 grad Celsius preste punctul de înghețare.

O spovedanie rară în felul ei. O foea din Lemberg serie, că arhiepiscopul Moravski a predat dăle trecute locuitorului Galiției, contelui Baden, suma de 2675 fl., pe care i-a dat arhiepiscopului un individ în spovedanie, spunendu-i, că cu această sumă a înșelat erarul.

Principele de Battenberg. Dăle trecute principele de Battenberg a cercetat în Gratz pe contele Meran, locuitorul cetății, apoi pe căpitanul țării, pe toți generali activi, și a primit contraviziunile lor. Se vorbește, că în curînd principele de Battenberg va sosi la Pojon, unde locuiesc soacră-sa.

Aniversarea centenară a revoluției franceze. Se telegrafează din Paris, că consiliul de miniștri a hotărît o adresă tuturor prefecturilor un circular, prin care vor fi provocate toate comunele Franței a arangia pentru ziua de 5 Maiu a. c. festivități de aniversare. La 5 Maiu 1789 s'au întrunit pentru prima-dată reprezentanții celor trei staturi generale: nobilimea, clerul și burghezia, ceea ce a fost așa dîcînd prologul mării revoluțiuni franceze. Festivitatea principală a acestei dăle se va arangia la Versailles.

La cestiunea fondurilor grănițeresci românesci dela Năsăud.

II.

(Urmare).

Acest instrument fundațional, compus și scris în limba noastră română și apoi în cea germană, îl subserie comitetul grănițeresc, respective: „Comitetul fondurilor scolastice grănițeresci din districtul Năsăudului” cu cea mai mare plăcere și bucurie, în patru exemplare asemenea, dintre care unul se se păstreze în Preaînaltul arhiv al Curții Maieștii Sale ces. reg. apostolice; al doilea în arhivul înaltului guvern regesc transilvan, al treilea în arhivul diecesan respectiv și al patrulea în arhivul comitetului subserie.

S'a dat în capitala districtului nostru, în opidul Năsăud, în 18 August (ziua sîrbării născerii Maieștii Sale ces. reg. apostolice Francisc Iosif I.) anul 1865.

(L. S.)

Președintele comitetului:

1. Gregoriu Moisil m. p., vicar episcopesc al Rodnei, asesor consistorial gr-cat.

Secretarul:

2. Stefan Timoc m. p., proprietar în Feldru.

3. † Leontin Luchi m. p., vice-căpitan și președ. sedriei districtuale.

4. Teodor Ionaș m. p., propr. și econom în Năsăud, inspector silvanal districtual.

5. Ioachim Murășan m. p.

6. Petru Tanco m. p., ces. reg. locotenent, proprietar în Monor și Năsăud.

7. Ioan Florian Cămpian m. p., fișca distr.; autorul acestui instrument fundațional.

8. † Arion Marcuș m. p., vice-notar jud., proprietar în Năsăud și Sângeorgiu.

9. † Maximilian Lica m. p., asesor judec., proprietar.

10. † Ilie Buta m. p., propriet. în Borgo-Mijloceni.

11. † Florian Mărian m. p., jude cercual în Năsăud, proprietar în Zagra.

12. † Cosma Anca m. p., în-vătător.

13. Stefan Neamțu m. p., cancelist judec., proprietar în Feldru.

14. Iacob Turșia m. p., cancelist judec., proprietar în B.-Mijloceni.

15. Paramon Găsdac m. p., proprietar în Năsăud.

16. Ioan Murășan m. p., proprietar în Telciu.

17. Ciril Dan m. p., proprietar în Suseni.

18. Avacum Anca m. p., proprietar și jude opidan în Rodna.

19. Toma Hontilă m. p., jude proc. al cercului Zagrei, proprietar în Mocod.

20. Gavrilă Anca m. p.
21. † Nistor Ganea m. p.
22. Vasile Murășan m. p., proprietar în Năsăud, Mocod și Rebrisoara, învățător la școala principală în Năsăud, cassar la „Fond. școl. central.”
23. † Vasile Nașcu m. p., proprietar în Feldru, învățător la școala principală din Năsăud și director la administrația fond.

24. † Grigorie Verzarium m. p., arhivar distr., propr. în Năsăud și Budacul-român.

25. Macarie Pop m. p., cancelist și proprietar în Rodna.

26. † Ioan Anuț m. p., cancelist judec., proprietar în Rebra-mare (purisatorul acestui instrument).

27. Nicolae Beșan m. p., protonotar districtual.

28. Teodor Anton m. p., proprietar în Năsăud.

29. Nicolae Rus m. p., cancelist judec.

30. Vasile Vêrtic m. p., proprietar în Mocod.

31. † Isidor Bodescu m. p., notar comunal.

32. Ioan Purceilă m. p., c. r. căpitan în pensiune, proprietar în Năsăud și Borgo-Prund.

33. Teodor Busdug m. p., protopresbiter greco-oriental al Bistriței și Dobăcei-de-jos, asesor consist. în Sibiu, moșieș în B.-Rus și B.-Joseni.

34. † Andrei Morar, m. p., proprietar în Zagra.

35. Stefan Pop m. p., preot greco-catolic, propr. în Rebrisoara.

36. † Dumitru Vaida m. p., asesor orfanal, proprietar în Poieni și Feldru.

37. † Avacum Bob Hangea m. p., vice-notar districtual, controlor la „Fondul școl. central”, propriet. în Maier și în Capolna-Mănăstur, în dist. Cetății-de-Peatră.

38. Samuil Rusti m. p., c. r. măiestru de drum, moșieș în Borgo-Joseni.

39. † Vasile Busdug m. p., c. r. angloat în disponibilitate, referent judecăt., asesor la comisiunea școlară din Năsăud, moștean în B.-Rus și B.-Joseni.

40. † Grigorie Mihăilaș m. p., locotenent pens., jude opidan și propr. în Năsăud.

41. † Teodor Feștilă m. p., proprietar.

42. † Roman Pop m. p., proprietar și învățător primar în Zagra.

43. † George Lica m. p., căpitan ces. reg. pensionat, propr. în Sângiorgiu.

44. † Grigorie cavalier de Bota m. p., vice-căpitan, cavalier ces. reg. al coronei de fer.

45. Leontin Pop m. p., notar comunal, proprietar.

46. Florian Porcius m. p., asesor judec., președintele comisiunii adm. a fond., membru al „Asociațiunii transilvane”, membru al reuniunii trans. pentru științele naturale din Sibiu, membru al asociațiunii c. r. zoologico-botanice din Viena.

Acest instrument fundațional, după cum am dis mai sus, este aprobat și de căpitanul districtului Năsăud și de episcopul din Gherla. Iată aprobările:

Nr. 311. Pres. din 1864.

Acest instrument fundațional s'a ceit în ședința oficiului districtual, ținută în ziua de astăzi înaintea reprezentanților adunați din toate comunele foste grănițere, și s'a explicat, — care s'au declarat cu toți unanim: că sînt înțeleși cu tot cuprinsul acestui instrument fundațional, despre ce prin aceasta se adevărează *ex officio*, precum și despre aceea, că subscrierile sînt întru adevăr ale subscrieritorilor și totodată, că aceia sînt cu toți membri ai comitetului grănițeresc.

Din ședința oficiului districtului Năsăud, ținută în Năsăud în 26 Ianuarie 1866.

Alexandru Bohățel m. p., căpitan suprem,

(L. S.) Nicolae Beșan m. p., protonotar districtual.

Nr. 784

422.

Subscrierul ordinarizat gr.-cat. de Gherla ca atare și totodată și ca inspector școlar suprem legal, cetind instrumentul fundațional prezent, după

toată extensiunea sa îl primesce, ratifică și îl aprobă cu cea umilită observare: că fiind române gr.-cat. toate institutele de învățămînt și crescere înființate și înființînd pe baza acestui instrument fundațional, în toate locurile, în care e vorba despre: „Ordinariatul sau consistorul diecesan respectiv”, se înțelege apriat: „Ordinariatul și consistorul gr.-cat. din Gherla”, și adaugă preamilita rugare: ca în Preaînalta sancțiune să se expună preagrațios; că aceste institute de învățămînt și de crescere sînt și au de a fi institute române gr.-cat. prin urmare substatu pe totdeauna legilor vigoroase pentru institutele gr.-catolice.

Dat în Gherla, la 10 Aprilie 1866.

(L. S.) Ioan Vancea m. p., episcop gr.-cat. din Gherla.

Aici urmează aprobarea ministerului de culte și instrucțiune publică ungurească, publicat în I. (Va urma.)

VARIETĂȚI.

(Sultanul) Turcilor petrece zile teribile în castelul seu numit Yıldiz-Kiosk. Cu toate-că s'a retras aici pentru a petrece zile liniștite, viața lui din acest palat este demnă de compătimit, căci se dice, că spaima îl cuprînde, cînd în momente de halucinație vede înaintea sa pe Abdul Aziz, la a cărui asasinare a fost părtaș, și în aceste momente își închipuiesc apoi și aceea, că moștenitorul presumpțiv Mehmed Resid Effendi ar complota contra sa. A dat deci cele mai severe ordine, pentru a se descoperi acest complot, și zilele trecute „Daily Cronicle” a și primit din Constantinopol scirea, că chiar Sultanul umblă pentru a descoperi pe cei-ce urzesc ceva contra lui. Scirea aceasta de altminterale poate, că a fost născocită în urma ordinului sever ce a dat Sultanul, ca toate portretele moștenitorului împărăției ce se află în oraș să fie confiscate, ear' fotografiat au fost interogați și întrebați, că câte portrete au făcut, cine le-a ordonat să facă, cine a cumpărat posa moștenitorului presumpțiv?

Ori-și care ar fi cauza tulburării Sultanului și confiscării acestor portrete, un lucru este sigur, că viața Sultanului nu este de invidiat.

(Un mare proprietar dispărut.) În comitatul Sătmăr a cauzat o mare senzațiune împregiurarea, că un mare proprietar, cu numele Hadhazy, a dispărut.

Marele proprietar plecase călare Sămbătă, ca să-și vadă o moșie a sa numită Gébés.

Ajunș în sîmînături, s'a dat jos de pe cal și a început să se preumbe pe jos printre holde.

De atunci însă nimenea nu l'a mai vădut, și familia sa a înscințat despre aceasta pe administrațiune, care a și început o anchetă.

Se crede, că el a fost asasinat de hoți, care l'au luat banii ce-i avea la el.

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 17 Aprilie n. Asentarea trebeu să se ducă în deplinire dela 10 Maiu până la 20 Iunie.

Arad, 17 Aprilie n. Acțiunile băncii comerciale de aici, dela 250 au căzut la 50 fl.

Praga, 17 Aprilie n. Archiepiscopul Schönborn se va face în curînd cardinal.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

București, 18 Aprilie n. Camera a votat cu 110 contra 51 voturi proiectul de lege, prin care se acordă creditul de 15 milioane pentru continuarea clădirilor de fortificațiuni. După aceea s'au amînat ședințele camerei până la 24 Aprilie.

Belgrad, 18 Aprilie n. Regina Natalia va lua locuință în conacul regesc și va fi în mod oficial primită cu solemnitate.

Paris, 18 Aprilie n. La anarhiei Morphy și Sondry s'au făcut perchișțiuni domiciliare.

Bibliografie.

A apărut de sub tipar frumosul roman: „Ciocoi vechi și noi”, de Nicolae M. Philimon.

Se afla de vîndare la toate librăriile din capitală și districte, la administrația „Revistei Literare”, str. Biserica Enei, și la tipografia Dor. P. Cucu, București.

Proiectul provisor al nomenclaturii silvice a României fiind gata, s'a pus sub tipar.

El va apăre în curînd și va fi prezentat ministrului domeniilor.

În curînd se va pune sub presă uvrașile premiate în anul trecut de Academia română.

Vor ieși cam tot în același timp: „Nunta la Români”, scrisă de d-șoara Elena Sevastos, și „Nunta la Români”, de dl S. F. Marian, profesor din Suceava. Lucrările au fost corese de autorii lor.

Înscințare.

La secretarul „Societății pentru cultura și literatura română în Bucovina”, Dimitrie Socoleanu, se pot cumpăra următoarele cărți și musicalii, care se vînd în folosul societății cu prețuri foarte scăzute:

„Manual de armonia musicală”, de I. Vorobchivici, Cernăuți 1889.

„Lumene și umbră”. Culegere din poeziile lui D. Petrino, Cernăuți 1870.

„Pomăritul rațional”, de G. Halip, Cernăuți 1883.

„Colinde, cântece de stea și urări la nunți”, de Dr. I. al lui G. Sbiera, Cernăuți 1888.

„Răsunele din Bucovina”, horă și marș român pentru piano, de Constantin cav. de Buchenthal.

„Călușerul”, dans românesc pentru piano, de Const. cav. de Buchenthal.

„Flori din Bucovina”, opt cântece românești cu acompaniament de piano, de I. Vorobchivici.

NB. Pentru domni librari rabate îndatinate.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 2 Maiu st. n. a. c. imobilele lui Martin Heinrich (în Valkány) decătră judecătoria cerc. din Sănmiclușul-mare.

— 25 Aprilie st. n. a. c. mobilele lui Petru Bran (în Ciugud) decătră executorul jud. din Alba-Lulia.

— 13 Maiu st. n. a. c. imobilele lui Bernard Rottenstein decătră judecătoria cerc. din Selenșul-mare.

— 21 Maiu st. n. a. c. imobilele lui Ioan Grau (în Noul-săsece) decătră tribunalul reg. din Sibiu.

— 29 Aprilie st. n. a. c. imobilele lui Mateiu Boszilkov decătră judecătoria cercuală din Madoș.

Post vacant.

— Un post de profesor pentru limba latină, germană și maghiară la gimnasiul romano-cat. din Jászberény, cu salariu de 1200 fl., rețut de cuartir 200 fl. și cuincuenalele. A se adresa până în 31 Maiu st. n. a. c. la autoritățile competente.

LOTERIE.

Tragerea din 17 Aprilie st. n.

Brűn: 57 88 32 24 89.

Călindarul zilei.

7/19 Aprilie.

Julian: Viner. pat.

Gregorian: Antoniu.

Soarele: răsare 5.6, apune 6.53.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 18 Aprilie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediu lunar 756.1)	Diferența după presiunea	Temperatura aerului Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
715.5	+2.5	+1.0	+9.1 +0.3	NV

Din țeară, 16 Aprilie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	tura
Budapesta	756	+ 6.4	V	1
Sătmăr	757	+ 6.0	S	1
Cluj	759	+ 5.2	V	2
Orșova	759	+ 6.4	N	1
Timișoara	757	+ 6.5	O	1
Arad	757	+ 8.2	NO	3
Panciova	755	+ 7.6	O	1

Sosiți în Sibiu.

La 18 Aprilie n.

Hotel „Neurivier”. Ignatie Groszman, comerciant din Viena; doamna Szóts cu băieții, din Vințu-de-jos; doamna Temesvári, proprietară.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Ludovic Gersan, oficial din Aiud; Paul Ince, proprietar și Carol Reiter cu soția, toți din Ghiertan.

„Hotel Metzger”. Fegyvernek, căpitan din Odorheiu; Bock, Gangelberger, strugari din Viena.

Economie.

Banca comercială și industrială din Arad. Directorul acestei bănci face tot ce este posibil, ca să susțină banca.

Două din trei părți ale deficitului descoperit au fost reabilitate astfel, că direcțiunea și membrii comitetului de supraveghiere au compilat din banii lor proprii sumele aceste, numai ca să acopere deficitul.

Panica însă domnesce mereu; acționarii își cer înderăt banii acțiilor. Direcțiunea se încearcă a liniști agitarea prin expunerea clară a stării lucrurilor.

Fapt este, că această bancă la împărțirea creditului a procedat cu o superficialitate neexplicabilă. Astfel unei firme, Sonnenfeld și Schwarz, i s'a dat 80.000 fl., după-ce aceeași firmă avea deja datorie de 140.000 fl. la banca comercială din Arad.

Se vorbește apoi, că la această bancă au avut loc și malversațiuni.

Dintre băncile din Ungaria mai mult perde — prin ruinația băncii din Arad — banca comercială din Pesta. Între băncile ungarești sînt foarte multe, care au să păgubească în urma nenorocirii dela banca industrială și comercială din Arad.

—

Trageri. Împrumutul ung. cu premii.

La tragerea din 15 a. l. c. nimeritorul principal de 100.000 fl. a cădut pe s. 5247 Nr. 16, al doilea nimeritor de 10.000 fl. pe s. 2600 Nr. 47, al treilea nimeritor de 5000 fl. pe s. 2063 Nr. 20. Câte 1000 fl. au câștigat s. 905 Nr. 41, s. 1165 Nr. 15 și Nr. 24, s. 2600 Nr. 41, câte 500 fl. câștigă s. 396 Nr. 10, s. 940 Nr. 9, s. 1956 Nr. 26 și Nr. 37, s. 2233 Nr. 6, s. 2466 Nr. 14, Nr. 28 și Nr. 47, s. 2600 Nr. 12, s. 3698 Nr. 4, Nr. 30 și Nr. 49, s. 4398 Nr. 33, s. 4402 Nr. 43, s. 4803 Nr. 28, s. 5036 Nr. 12, s. 5247 Nr. 12 și s. 5756 Nr. 21.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: S. A. Bembasat, comerciant în Adrianopol. Frații Rădulescu, comercianți mari de vinuri în Giurgiu. Nicolau Stanisics, comerciant în Karlstadt. L. Friedmann, firmă comercială în Szikso. Leiser Kriss, comerciant în Kolomea. Mauriciu Weisz, băcan în Viena. Ignatie Korenszky, comerciant în Viena. Ciriil Lavicky, săpunar în Teltsch. Aloisiu Anzi, păpușar în Meran.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 2 și 3 Aprilie 1889.

Dimitriadi lui Carnavalli, grâu 1300 hect., 9-75 lei. Kirschen lui Carnavalli, porumb 1850 hect., 6-95 lei. Evloghio lui Peirano, grâu 3000 hect., 10-15 lei. Vamwuris lui Peirano, porumb 3650 hect., 6-70 lei. Evloghio lui Peirano, grâu 2400 hect., 10-22½ lei. Cașica lui Peirano, porumb 1620 hect., 6-65 lei. Wechsler lui G. Mendl, grâu 1000 hect., 12.— lei. Sgardelli lui G. Mendl, grâu 2220 hect., 10-40 lei. Sgardelli lui G. Mendl, grâu 1260 hect., 10-40 lei. Domenul lui M. Wolff, grâu 1600 hect., 10-40 lei. Negroponte lui M. Cohen, săcară 4900 hect., 6-17½ lei. Zuchlos lui Carnavalli, grâu 3650 hect., 9-85 lei. Sgardelli lui G. Mendl, porumb 4400 hect., 7-45 lei. Dimitriadi lui Frischman, orz 5100 hect., 5-20 lei. Cașica lui Marchiani, grâu 3300 hect., 9.— lei. Cașica lui Carnevalli, grâu 1330 hect., 9.— lei. Archondi lui Petricioni, grâu 3500 hect., 9-65 lei. Politis lui Negroponte, grâu 2600 hect., 10-30 lei. Politis lui Negroponte, grâu 1300 hect., 10-30 lei. Matheos lui M. Cohen, grâu 1300 hect., 10-60 lei. Balan lui Frischman, orz 3000 hect., 4-32½ lei. Eisenstein lui Peirano, orz 1000 hect., 8-80 lei. Sgardelli lui M. Cohen, grâu 1500 hect., 9-55 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Făgăraș, 12 Aprilie. Grâu frumos hectolitra fl. 4.25 până fl. 5.50; grâu mestecat fl. 3.20; până fl. 3.90; săcară fl. 3.20 până fl. 3.40; cucuruzul fl. 3.60 până fl. 4.—; ovășul fl. 2.— până fl. 2.40; sîmînța de cânepă fl. 4.— până fl. 5.—; sîmînța de in fl. 8.— până fl. 9.—; fasolea fl. 4.— până fl. 5.—; mazerea fl. 5.— până fl. 6.—; linteia fl. 8.— până fl. 9.—; crumpenele fl. 1.— până fl. 1.40; mălaiul fl. 7.50 până fl. 8.50; sîmînța brut 100 chile fl. — până fl. 18.—; unsoarea de porc 65, sîmînța 60—70; cânepa fl. 25.— până 30.—. Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 28 cr.; carne de vițel 26 cr.; carne de mel — cr.; onă 7 cu 10 cr., chim fl. 20.— până fl. 24.—; lumină turnate de sîmînță — cr. până — 40 cr.

Țîrgul de rimători în Steinhub. În 15 Aprilie n. s'a notat: ungureșci bătrîni grei 55.— cr. până 55 ½ cr., ungureșci tineri 57.— cr. până 58 ½ cr., de mijloc 56.— cr. până 57 ½ cr., ușori 54.— cr., până 55.— cr., marfă țărănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 54.— cr., până 54 ½ cr., ușoară 52.— cr. până 53 ½ cr., românești, de Bakony, grei 51.— cr. până 51 ½ cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sîmînțe grei — cr. până — cr., transito de mijloc 54.— cr. până 54 ½ cr., transito ușori 53 cr. până 53 ½ cr., îngrășăți cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpînți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 16 Aprilie 1889.

Sîmînțe	Calitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr. dela	pînă	Calitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr. dela	pînă
Grâu						
Bănățeneș, nou	—	—	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	—	7.40	7.60	—	—	—
Grâu dela Pesta	—	7.35	7.55	—	—	—
Grâu de Alba-regală	—	7.30	7.60	—	—	—
Grâu de Bácska	—	7.30	7.60	—	—	—
Ungureșce de Nord	—	7.25	7.45	—	—	—

Sîmînțe, vechi ori noue	Sofol	Calitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr. dela	pînă
Săcară	—	70—72	5.90	6.10
Orz	—	60—62	5.80	6.30
de vînzare	—	62—64	6.30	7.10
de bere	—	64—66	7.35	8.50
Ovăș	—	39—41	5.25	5.70
Cucuruz (porumb)	—	75	4.45	4.65
bănăț.	—	73	4.70	4.75
de altsoiu	—	—	—	—
Hrîșcă	—	—	5.40	5.75

Grâu	de primă, de toam.	6.95	7.00
Cucuruz	de primă, de toam.	7.33	7.35
Ovăș	de primă, de toam.	4.78	4.81
de primă, de toam.	5.26	5.31	

Produse divășe	Sofol	Calitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr. dela	pînă
----------------	-------	----------------------------	------------------------------	------

Sem. de trif.	Lucernă ungurească	60.—	68.—
"	franceză	—	—
"	italiană	—	—
"	rafinat	48.—	54.—
Oleu de rap.	—	36.—	36 50
Uns. de porc	dela Pesta	64.50	75.—
"	dela țeară	53.—	54.—
Slănină	sfântă	59.—	61.50
"	afumată	56.—	57.—
Sfș	—	33.50	34.50
Prune	din Bosnia, în buți	—	—
"	din Sărbia, în saci	10 25	18 50
Lăctar	slavon, nou	16.50	16.75
"	bănățeneș	16.—	16.25
Nuci	din Ungaria	—	—
Gogoși	ungurești	—	—
"	sărbesci	—	—
Miere	brută	29 50	30.—
"	galbină străcurată	33.—	34.—
Ceară	de Rosenau	115.—	117.—
Spirit	brut	14.—	15.—
"	Droindite de spirit	18.50	19.—

